

Klasa:
Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Zastupničko pitanje Ranka Ostojića, u vezi s radnicima društva Dalmacijavino d.d. – u stečaju
- odgovor Vlade

Zastupnik u Hrvatskome saboru, Ranko Ostojić, postavio je, sukladno sa člankom 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17), zastupničko pitanje u vezi s radnicima društva Dalmacijavino d.d. – u stečaju.

Na navedeno zastupničko pitanje, Vlada Republike Hrvatske daje sljedeći odgovor:

Člankom 4. stavkom 1. Zakona o pomorskom i vodnom dobru, lukama i pristaništima (Narodne novine, broj 19/74.; u daljnjem tekstu: ZPVDLP), koji je stupio na snagu 24. svibnja 1974. godine, bilo je propisano da pomorsko dobro jesu morska obala, luke, lukobrani, nasipi, sprudovi, hridi, grebeni, ušća rijeka koje se izljevaju u more, kanali spojeni s morem te ostali dijelovi obalnog mora, njihovo podmorje (morsko dno i podzemlje) i u njima živa i neživa prirodna bogatstva (ribe, rude i dr.). Nadalje, stavkom 2. navedenoga članka bilo je propisano da je pomorsko dobro u općoj uporabi, a stavkom 4. da se pravo vlasništva i druga stvarna prava na pomorskom dobru ne mogu stjecati po bilo kojoj osnovi. Iznimno, sukladno sa stavkom 5. istog članka pomorsko dobro moglo se dati na korištenje u skladu sa zakonom, a sukladno članku 10. stavku 1. ZPVDLP za korištenje pomorskog dobra korisnik tog dobra bio je dužan plaćati naknadu.

Jednako je propisivao i Pomorski zakonik (Narodne novine, broj 17/94.; u daljnjem tekstu: PZ/94), kojega je donio Sabor Republike Hrvatske na sjednici dana 27. siječnja 1994. godine. Tako je člankom 48. PZ/94 bilo propisano da je pomorsko dobro opće dobro od interesa za Republiku Hrvatsku, ima njenu osobitu zaštitu, a upotrebljava i/ili koristi se pod uvjetima i na način opisan zakonom. Člankom 49. PZ/94 bilo je propisano da pomorsko dobro čine unutrašnje morske vode i teritorijalno more, njihovo dno i morsko podzemlje te dio kopna koji je po svojoj prirodi namijenjen javnoj pomorskoj upotrebi ili je proglašen takvim, a pomorskim dobrom smatraju se: morska obala, lukobrani, brodogradilišni navozi, nasipi, sprudovi, hridi, grebeni, ušća rijeka koja se izljevaju u more, kanali spojeni s morem te u moru i pomorskom podzemlju živa i neživa prirodna bogatstva, ribe, rude i dr. Člankom 51. PZ/94 bilo je propisano da se na pomorskom dobru ne može stjecati ni pravo

vlasništva ni druga stvarna prava po bilo kojoj osnovi, a da je svakome dopušteno upotrebljavati i/ili koristiti se pomorskim dobrom prema njegovoj prirodi i namjeni, u skladu s odredbama PZ/94. Posebna upotreba i/ili gospodarsko korištenje dijela pomorskog dobra mogla su se odobriti fizičkim i pravnim osobama (koncesija) pod uvjetom da takvo korištenje nije u suprotnosti s interesom Republike Hrvatske, a posebna upotreba pomorskog dobra je definirana kao svaka ona upotreba koja nije opća upotreba ni gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

Konačno, status pomorskog dobra jednako je uređen i sada važećim Zakonom o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. 158/03, 100/04, 141/06, 38/09, 123/11 i 56/16).

U konkretnom slučaju, objekti na lučkom području luke Split, a koje je koristilo društvo Dalmacijavino d.d. i koji se sastoje od: centralne vinarije i cisterne, zgrade skladišta s kancelarijskim i laboratorijskim prostorima, nadogradnji na skladištima, skladišta na lukobranu, kotlovnice i radionice ukupne površine 27.206 m² i zemljišta ukupne površine 15.431 m² nisu procijenjeni u vrijednost društvenog kapitala društva, s obzirom na to da su izgrađeni u luci i imaju status pomorskog dobra.

Na navedenim objektima i zemljištu društvo Dalmacijavino d.d. - u stečaju nikada nije imalo, niti ima, niti može steći pravo vlasništva ni druga stvarna prava po bilo kojoj osnovi, a po zakonu nema ni pravo naknade za ulaganja u ove objekte. Nadalje, društvo Dalmacijavino d.d. nije ishodilo ni plaćalo koncesijsku naknadu, a niti obavljalo lučku djelatnost.

U cilju predaje objekta i zemljišta u posjed Republike Hrvatske odnosno Lučke uprave Split koja upravlja lučkim područjem luke Split, Vlada Republike Hrvatske je donijela Odluku o davanju suglasnost na tekst Sporazuma o uređenju imovinsko-pravnih odnosa na nekretninama u luci Split (klase: 342-21/10-02/01 od 22. travnja 2010. godine). Na temelju navedene Odluke sklopljen je Sporazum od 4. svibnja 2010. godine između društva Dalmacijavino d.d. i Republike Hrvatske zastupane po ministru mora, prometa i infrastrukture. Člankom 7. Sporazuma određena je obveza sklapanja primopredajnog zapisnika, koji je sastavljen 9. lipnja 2011. godine, te je navedenog datuma i obavljena primopredaja, popisane su čestice zemlje i zgrade te obavljen očevid.

Slijedom navedenoga, a s obzirom na to da društvo Dalmacijavino d.d. - u stečaju (kao niti bilo tko drugi) nikada nije imalo niti moglo steći pravo vlasništva ni druga stvarna prava na pomorskom dobru te da po zakonu nema pravo na ulaganja u ove objekte, radnici društva svoje tražbine mogu i trebaju rješavati sa svojim poslodavcem, dakle, unutar stečajnog postupka koji je nad društvom Dalmacijavino d.d. otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-49/2012 od 10. svibnja 2012. godine.

Eventualna potrebna dodatna obrazloženja u vezi s pitanjem zastupnika dat će Dražen Bošnjaković, ministar pravosuđa.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-12/17-18/318

URBROJ: 65-17-02

Zagreb, 15. prosinca 2017.

50 — VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Primljeno: 18-12-2017		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
021-12/17-01/295	↓ KB	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
65-17-01	2	

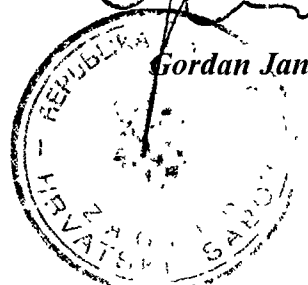
26,10

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

U prilogu dostavljam zastupničko pitanje Ranka Ostojića, zastupnika u Hrvatskom saboru, postavljeno sukladno članku 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora.

Molim odgovorite na postavljeno zastupničko pitanje, sukladno odredbi članka 142. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora, u roku od 30 dana od dana kada je pitanje dostavljeno.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

HRVATSKI SABOR
zastupnik
Ranko Ostojić

Zagreb, 14. prosinca 2017.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 15-12-2017		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed	
026-12/17-18/318	3	
Urudžbeni broj	Pril.	Vrij.
6531-17-09	1	1

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Zastupničko pitanje za mr. sc. Andreja Plenkovića, predsjednika Vlade Republike Hrvatske

Na temelju članka 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora upućujem zastupničko pitanje za mr. sc. Andreja Plenkovića, predsjednika Vlade Republike Hrvatske.

- Zašto radnici Dalmacijavina d.d. – u stečaju nisu obeštećeni za izgradnju objekata u trajektnoj luci u Splitu, Obala kneza Domagoja 15, iz kojih objekata su nakon potpisivanja Sporazuma morali iseliti?

Obrazloženje: Radnici Dalmacijavina su u 2011. godini, pod prijetnjom, iseljeni iz svojih objekata u trajektnoj luci Split, Obala kneza Domagoja 15, iako su te objekte kupili od „Luke pretovar i skladište“ - Split (ugovore o kupnji postoje i dostavljeni su Vladi RH) i u te objekte ulagali dugi niz godina. Radnici ukazuju da ih je država sukladno svim važećim propisima trebala zaštititi od izbacivanja iz njihovih objekata, a ista ta država ih je bešćutno izbacila, bez ikakvog obeštećenja, kao da su u tim objektima bespravno boravili.

Radnici ukazuju da se, sukladno članku 49. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske, jamče sva prava stečena ulaganjem kapitala, te se ista ne mogu umanjiti zakonom niti pravnim aktima. Temeljem općih pravila obveznog prava, radnicima pripada naknada po osnovi uloženi sredstava u tuđu stvar, što je i propisano odredbama Zakona o obveznim odnosima, neovisno što se dobra u koja su ulagali sve do 1985. godine, donošenjem Zakona o pomorskom dobru 1997. godine, sada nalaze na području koje je pomorsko dobro.

Slijedom navedenog molim Vas odgovor na postavljeno pitanje koje je u interesu, ne samo radnika Dalmacijavina d.d. - u stečaju, nego i ostalih građana Republike Hrvatske.

zastupnik

Ranko Ostojić

Za STEČAJNE VJEROVNIKE
 „DALMACIJAVINO“ d.d. - u stečaju
 Marija Pjevac-član Odbora vjerovnika
 Omiška 18
 21000 SPLIT
 (mob 091/502-2334)

Split, 01.03.2017.

- ŽDORH –g. Lendi Pezzi, Gundulićeva 29a -Split
- VLADA REUBLIKE HRVATSKE- Trg sv.Marka – Zagreb
- MINISTARSTVO FINANCIJA RH-ministar Zdravko Marić,Katančićeva 5, Zagreb
- MINISTARSTVO DRŽAVNE IMOVINE RH-ministar Goran Marić, Ul.Ivana Dežmana 10, Zagreb
- MOST NEZAVISNIH LISTA -tajnik Nikola Grmoja, 20350 Metković, Splitska 4
- MOST NEZAVISNIH LISTA –saborski zastupnik, Miro Bulj, SUHAČ 55, 21230 SINJ

Poštovani ,

U nekoliko navrata, a u ime stečajnih vjerovnika, uz povratnice, dostavili smo vama i nizu državnih i pravosudnih institucija dopise s priložima, i to, dana: 18.3.2015; 20.07.2015; 27.07.2015; 24.11.2015; 09.05.2016; 21.11.2016; 23.12.2016. U njima smo iznijeli problematiku stečajnih tražbina, ukazali na sve okolnosti koje su dovele do stečaja, dostavili ugovore o kupnji objekata u trajektnoj luci, dokazujući da smo zakonski vlasnici tih objekata, dali prijedlog obračuna i sklapanje nagodbe vezane za tužbu protiv RH za oduzete nam te iste objekte koji su uključeni u temeljni kapital, a za koje nas država nije obeštetila.

Predstavnicima stečajnih vjerovnika, koji su nazočili sastanku u Ministarstvu financija, s ministrom Zdravkom Marić, dana 20.12.2016.g., rečeno je da odgovor za navedenu situaciju traže u ŽDORH-u u Splitu.

Ti isti predstavnici DV, nekoliko puta bili su kod g.Lendi Pezzi, tražeći pomoć, a ona je obećala da će predložiti Vladi RH i Ministarstvu financija RH, da bi bilo pravično da se radnici obeštete po prijedlogu zakona koji je bio upućen bivšoj Vladi, a koji nije izglasan: procjena objekata umanjena za amortizaciju od 2,5% godišnje.

Dana 30.01.2017.g, g.Lendi Pezzi predložila je, da bi bilo dobro, da se pismeno očituje predsjednik Uprave Ivan Matković, kao i svi djelatnici DV, koji su nazočili, kao svjedoci, sastancima gdje se od strane države izvršila prisila za potpisivanje Sporazuma o iseljenju iz objekata u trajektnoj luci.

Vezano za navedeno, dostavljamo:

- Izjavu predsjednika Uprave DV, Ivana Matković,
- Izjavu predstavnika malih dioničara DV, Josipa Čelan,
- Izjavu predstavnika radnika u NO DV, Nikole Lacmanović i
- Izjavu predsjednika Nezavisnog Sindikata DV, Lukice Bucat

Uz navedene Izjave dostavljamo:

- Odluku Vlade RH Klasa 342-21/10-02/01, Ur.broj:5030116-10-2 od 22.04.2010.g. o davanju suglasnosti na tekst Sporazuma o uređenju imovinsko-pravnih odnosa na nekretninama u luci Split, koja je dostavljena : 1. Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture, 2. Hrvatskom Fondu za privatizaciju, n/r predsjednika, 3. DORH-u, n/r glavnom državnom odvjetniku i 4.Dalmacijavino d.d. Split, n/r direktora - Odluku je potpisala Predsjednica RH- Jadranka Kosor
- Zapisnik sa 6.sjednice Nadzornog odbora DV d.d. Split održane 26.04.2010.g. u Zagrebu, u prostorijama DV d.o.o.Zagreb.

U zapisniku stoji da su sjednici nazočila 4 (četiri) člana NO u ime RH kao većinskog vlasnika, a predsjednik NO je bio Tonči Božanić, predsjednik Uprave DV, Ivan Matković, predstavnik zaposlenika DV, Nikola Lacmanović, predsjednik Nezavisnog Sindikata DV, Lukica Bucat i predstavnik grupe malih dioničara DV, Josip Čelan.

- Predsjednik Uprave DV, I.Matković izjavljuje; „ dana 04.05.2010.g. s RH potpisao sam Sporazum o uređenju imovinsko-pravnih odnosa na nekretninama DV d.d. u trajektnoj luci, Split, Obala kneza Domagoja 15, kojim se DV obvezalo predati predmetne nekretnine slobodne od osoba i stvari RH putem Lučke uprave Split, što je i realizirano. *Sporazum o iseljenju, odnosno predaji nekretnina potpisao sam jer me na to obvezivala odluka*

Nadzornog odbora DV, Privatskog fonda za privatizaciju, DORH i nadležnim ministarstava, kao i Jadranku Vlade RH, a bio je od njih zauzet i zajednički stav da je navedeno osnovni preduvjet za daljnji nastavak privatizacije. (izjava u prilogu dopisa).

- Predstavnik malih dioničara DV, Josip Čelan, izjavljuje: „Istina je da je Sporazum o iseljenju bio pripremljen za trenutno prihvaćanje, budući je bio potpisan od strane predsjednice Vlade RH, g. Jadranku Kosor, dana 22.04.2010.g., a sjednica Nadzornog odbora DV održala se 26.4.2010.g. (četiri dana nakon potpisane Odluke). Sjednici su nazočila: 4 člana NO, u ime RH kao većinskog vlasnika sa predsjednikom NO, g. Božanićem, dvojica predstavnika zaposlenika DV: Lukica Bucat, predstavnik NS i Nikola Lacmanović predstavnik radnika, te Josip Čelan kao predstavnik malih dioničara. Sjednici je nazočio i član Uprave g. Ivan Matković, koji nije uzimao učešće u diskusiji, budući je imenovan od strane većinskog vlasnika. **Predsjednik NO, g. Božanić je žestoko vršio pritisak na članove NO i izjavio da se Sporazum mora prihvatiti jer je on dobio politički zadatak da bude proveden, a pri tom je ucjenjivao da radnicima neće biti isplaćene zaostale plaće, ako se Sporazum ne potpiše.** Pošto se već tada špekuliralo o stečaju DV, kao delegat malih dioničara žestoko sam se protivio Sporazumu, predviđajući da će ostali dio imovine završiti u stečajnoj masi. U ime malih dioničara tražio sam da se privatizacija provede cjelovito i odmah, a dubioze koje su stvorene prema državi, da se izuzmu od privatizacije jer su nastale nesposobnim upravljanjem društvom u ime i za račun RH.“ (dio izjave koja je u prilogu).
- Nikola Lacmanović, predstavnik radnika u NO DV izjavljuje; „U 2010.g. bio sam član NO kao predstavnik zaposlenika. Bilo je sjednica održanih u Zagrebu, na kojima nas je ministar Ministarstva poljoprivrede RH, g. Čobanković uvjeravao da se trebamo iseliti iz trajektne luke kako bi lakše pronašli kupca, jer se u to vrijeme govorilo o prodaji DV. Sjednica NO na kojoj je donesena odluka o preseljenju iz traj.luke, bila je početkom 2010.g. u Zagrebu. Uz članove NO bio je prisutan i predsjednik NS DV, Lukica Bucat i predsjednik Uprave DV, Ivan Matković. **Sjednicom je predsjedavao g. Božanić, predsjednik NO DV-doministar u Ministarstvu poljoprivrede RH koji je u svom izlaganju naveo da je pitanje preseljenja politička odluka, a koju oni kao članovi NO, većinskog vlasnika države, moraju provesti. Uz negodovanje predstavnika malih dioničara i mene kao predstavnika zaposlenika, rasprava je postala žustra i napeta (objekti u trajektnoj luci su u temeljnom kapitalu DV kod pretvorbe), i ucjenjivali isplatom zaostalih plaća koje zaposlenici nisu primili. Kako sam se protivio takvoj raspravi i ucjeni, to je bivalo sve napetije, pa je u jednom momentu predsjednik NO ultimativno uputio upit predsjedniku Uprave DV, a u smislu da, ako on neće to potpisati, da će netko drugi** (vjerojatno misleći na smjenu istoga). Uz takav stav po mojoj ocjeni napustio sam prostoriju-sjednicu. Poslije toga, mislim, idući dan, ugovor o preseljenju potpisao je predsjednik Uprave DV, g. Matković. I danas mislim da je to bio ucjenjivački i prisilni čin. (dio izjave koja je u prilogu).
- Predsjednik Nezavisnog Sindikata DV, Lukica Bucat izjavljuje; Završetkom pretvorbe Društva 2000.g. sporo i teško se krenulo u privatizaciju. Prodavalo se cca 80% dionica natječajima koje je oglašavao HFP kao većinski vlasnik dionica. Taj paket dionica predstavljao je i sve nekretnine društva uključujući i nekretnine u trajektnoj luci koje čine temeljni kapital društva. Iako je bio zainteresiranih koji su po natečaju dostavili svoje ponude HFP, do prodaje dionica nije došlo. Pri kraju privatizacije odjednom je državi takva prodaja postala neprihvatljiva i objavljivanje natječaja je zaustavljeno. Zbog teške financijske situacije u društvu, neisplate plaća i doprinosa, blokade računa društva, smanjenja obima proizvodnje i gubljenja tržišta, Sindikat je uporno inzistirao na nastavku proizvodnje.
Na jednom od niza sastanaka u resornom Ministarstvu poljoprivrede, tadašnji ministar g. Petar Čobanković mogućnost daljnje privatizacije vezao je uz hitno iseljenje ljudi i imovine iz trajektne luke. „Ili ćete se iseliti ili ćete ići u likvidaciju“ rekao je. Obrazloženje je bilo da se jednom takvom privatizacijom ne može dozvoliti mogućnost da strani investitor uđe u posjed, ovakav ili onakav, nekretnina koje su bitne kao lučko dobro za Luku Split, grad i državu, odnosno od bitnog državnog interesa. A takvih stranaca koji su iskazivali interes za preuizimanje društva, a uglavnom su najveću pažnju poklanjali upravo toj imovini, bilo je podosta. Ministarstvo poljoprivrede dogovorilo je tada sa HFP objavljivanje natječaja uz sklapanje Sporazuma o imovinsko pravnim odnosima i istodobno iseljenje iz traj.luke. HFP i DORH usklađivali su nekoliko verzija toga Sporazuma te ga konačno prosljedili Upravi društva, g. I. Matkoviću na potpis. Prije, toga Odluku o suglasnosti na tekst Sporazuma potpisala je tadašnja premijerka, g. Jadranka Kosor i ovlastila ministra pomorstva, Božidara Kalmetu da potpiše taj Sporazum. U isto vrijeme Sindikat je tražio nastavak proizvodnje i isplatu zaostalih plaća radnicima DV. Sredstva potrebna za nastavak proizvodnje i isplatu plaća nisu se htjela dostaviti društvu dok se ne riješi pitanje Sporazuma.

Osobno me nazvao predsjednik HFP i pitao kad mislimo iseliti, da li nam je tok od sedam dana da započnemo sa iseljenjem ili neće biti sredstava za isplatu plaća i neće biti objave natječaja za privatizaciju.

Potrebno je naglasiti da je u tom krugu privatizacije zainteresiran za kupnju bio Agrokor. A oni su u okviru ponude predlagali i nudili zadržavanje velikog broja radnika i zbrinjavanje tehnološkog viška uz otpremnine veće od dogovorenih Kolektivnim ugovorom.

U tom trenutku i u tim okolnostima sazvan je NO u prostoru DV u Zagrebu. Predsjednik NO bio je tajnik ministarstva poljoprivrede, Tonči Božanić, te je u okviru te točke dnevnog reda zahtijevao donošenje odluke kojom bi se ovlastio g. Matković za potpisivanje Sporazuma. Bio sam pozvan na tu sjednicu NO, imao sam mogućnost rasprave bez prava glasovanja. ***Iznio sam sva svoja saznanja vezana za Sporazum, naglasio da će nam neminovno biti potpisivanje Sporazuma ukoliko ne želimo likvidaciju i istakao nemogućnost dobivanja sredstava za isplatu zaostalih plaća. Na sastanku se inzistiralo na dokazu da se time temeljni kapital neće umanjiti što je telefonski potvrdio g. Duvnjak ih HFP. Pritisak od strane države na NO bio je toliki da ga je najbolje iskazao predsjednik odbora rekavši otprilike ovo „htjeli mi ili ne Sporazum će se svakako potpisati“.*** Unatoč otporu predstavnika malih dioničara i radnika ipak je donesena odluka na NO da se Sporazum potpiše, tj. Zaključke sa sjednice potpisao je predsjednik NO Tonči Božanić. Jednako tako donesena je i odluka da g. Matković ovjerenom izjavom povuče žalbe i tužbe rukovodeći se odlukom Vlade RH. Sporazum je pod pritiskom NO i države potpisao predsjednik Uprave, g. Ivan Matković. Iz gore navedenog je jasno da je odluka o iseljenju iz traj. luke donesena puno ranije i na puno višoj razini nego što je to Nadzorni odbor i Sindikat DV“. (izjava u prilogu dopisa).

Četiri dana prije održavanja sjednice NO, potpisana je Odluka Vlade RH, od strane predsjednice RH, Jadranke Kosor, o davanju suglasnosti na tekst Sporazuma, koji je bio pripremljen kako bi se odmah potpisao. Iz svih navedenih izjava i zapisnika sa sjednice NO, očito je da se izvršio politički pritisak na članove DV u NO, uz prijetnju likvidacije ili stečaja poduzeća, kao i ucjenu da radnicima neće isplatiti zaostale plaće, ako ne napuste objekte u trajektnoj luci.

Mi vas najljepše molimo da, napokon uvidite da nam je presudila politika, da smo pod prijetnjom iseljeni iz svojih objekata, koje smo, kako uporno ponavljamo, kupili od „Luke pretovar i skladište „- Split (ugovore o kupnji smo vam odavno dostavili), da argumenti kojima su se branili svi nazočni uposlenici DV na sjednici NO nisu prihvaćeni. Ovdje su predstavnici državnih institucija pokazali političku snagu jačega, nastupili s pozicije vlasti i postavili ultimatum (prisutna 4 člana NO na sjednici birala je država, a oni su izabrali predsjednika Uprave kojega su, kako stoji u izjavi i prisili da Sporazum potpiše).

Godinama tražimo svoje pravo i ukazujemo da smo osuđeni i prevareni od svoje države, da nikoga nije briga za ove radnike koji su obespravljani, a do danas nitko, osim g. Lendi Pezzi u DORH-u Split nije pokazao dobru volju da se ova agonija napokon riješi u korist radnika.

Po Zakonu nas je država trebala zaštititi od izbacivanja iz naših objekata, a ona nas je iz istih bezćutno izbacila kao da smo bespravno tu boravili, kao da smo smetnja i neprijatelji državi. Ovim političkim potezom, koji nema uporište u Zakonu, dovela je 552 radnika i njihove obitelji u pakao iz kojega već godinama tražimo izlaz i pomoć. S pravom se pitamo zašto se ne poštuje Ustav RH koji po čl. 49. st. 4. jamči za sva prava stečena ulaganjem kapitala, koja se ne mogu umanjiti zakonom niti pravnim aktom. I po općim pravilima obveznog prava, pripada nas naknada po osnovi uloženi sredstava u tuđu stvar sukladno čl. 1111 ZOO-a. Prema tome, imamo zakonsko pravo za ulaganje na pomorsko dobro jer smo koristili objekte u društvenom vlasništvu i izvršili ulaganje u iste.

(Napominjemo da smo tražili i pravnu pomoć od četiri ugledna profesora s Pravnog fakulteta u Splitu, vezano za njihovo podnošenje zahtjeva za ocjenu suglasnosti članka 118 Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama s Ustavom RH. U zahtjevu navode kako su potaknuti medijskim napisima iz kojih proizlazi kako je u hrvatskom pozitivnom pravu moguće oduzimanje prava vlasništva bez naknade zato što se radi o zgradi na pomorskom dobru. (članak vezan za Ivana Perišića i Eduarda Ugrinu koji su kupili nekretnine u trajektnoj luci od „Laurusa“ 1994.g.) Profesori naglašavaju kako u Ustavu RH stoji u čl. 49. st. 4. „Prava stečena ulaganjem kapitala ne mogu se umanjiti zakonom niti drugim pravnim aktom“.

Citiramo komentar vezano za ove napise: „Nevjerojatno je da se država bori protiv vlastitih interesa. Ove zakupnike će izbaciti, no nesporno je kako će država u konačnici morati platiti veliki novac za oduzimanje prostora, kaže prof. Kačer, pročelnik Zavoda za građansko-pravne znanosti Pravnog fakulteta u Splitu).

PONAVLJAT ĆEMO NAVEDENI TEKST SVE DOK SE NETKO OD MJERODAVNIH NE URAZUMI I POČNE RAZMIŠLJAT KAO STRUČNA OSOBA, A NE S POZICIJE VLASTI I DOK NAM NE PRIZNAJU DA SMO PREVARENI. NEĆEMO ODUSTATI OD SVOJIH ZAHTJEVA, A TO JE OBEŠTEĆENJE ZA NAVEDENE OBJEKTE JER NAS TO PO ZAKONU I PRIPADA. KRONOLOGIJU DOGAĐAJA DOSTAVILI SMO VAM RANIJE, A DOSTAVLJAMO JE U PRILOGU I SADA.

ISTINA JE DA SMO SVOJIM ODMICANJEM KUPILI OBJEKTE U TRAJNOM POSJEDU DO 1989.g. OD „LOKE PRETOVARNI
SKLADIŠTE“, ULAGALI U NJIH I DOGRAĐIVALI IH DO 1985.g. I POSTALI VLASNICI ISTIH. PROCJENA TRŽIŠNE VRIJEDNOSTI
OVIH OBJEKATA DANA 08.05.2003.g. IZNOSILA JE 84.759.106,40 KN I NA OSNOVU TE PROCJENE HFP DONIO JE
RJEŠENJE DANA 03.07.2003.G. Klasa:UP/I-943-01/03-02/60 Urbr;563-03-02/05-2003-5 u KOJEMU STOJI „U
VRIJEDNOST DRUŠTVENOG KAPITALA, KAO ULAGANJE U POMORSKO DOBRO, UKLJUČENA JE I PROCJENJENA
VRIJEDNOST OBJEKATA NA LOKACIJI, Obala kneza Domagoja, Split.

POŠTO SMO KUPILI I SAGRADILI DO 1985.g. NAVEDENE OBJEKTE, A ZAKON O POMORSKOM DOBRU STUPIO NA SNAGU
1997.g. S PRAVOM SE PITAMO ZAŠTO NAS MJERODAVNE INSTITUCIJE UPORNO OBEZVRIJEĐUJU PONAVLJAJUĆI KAKO
MI NE RAZUMIJEMO ZAKON O POMORSKOM DOBRU I KAKO NEMAMO PRAVO NA NAKNADU?

U 2011.g. DRŽAVA NAS JE IZBACILA IZ NAŠIH OBJEKATA PROTUZAKONITO, A NIJE NAS ZA ISTE OBEŠTETILA.
MI SAMO TRAŽIMO DA SE OVIM RADNICIMA ISPLATE STEČAJNE TRAŽBINE KAO I RADNICIMA: BRODOGRADILIŠTA- SPLIT,
BRODOGRADILIŠTA- KRALJEVICA, ĐAKOVŠTINA-ĐAKOVO, HŽ-CARGO, JADRAN-CRIVENICA I DRUGIMA .. JER ZAKONSKI,
NA OSNOVU DOKUMENTACIJE, IMAMO PRAVO NA TO.

Nadamo se da ćete, iz ranije vam dostavljene dokumentacije ,kao i priloženih Izjava, napokon uvidjeti da opravdano
tražimo svoje stečajne tražbine i iste nam isplatiti.

S poštovanjem,

Za stečajne vjerovnike
DALMACIJAVINO d.d. SPLIT- u stečaju

Marija Pjevac

Mila Palada